

Bir Başka Zamandır Bizde Ramazan

Dr. İbrahim ATEŞ
YOYAV Genel Başkanı

Başkanı

Yılın içerdiği on iki aydan biri olmakla birlikte Kur'ân'ın indirilmeye başladığı mübarek bir ay olması itibariyle müminlerin gönüllerinde müstesna bir yeri vardır Ramazan ayının. Gerçi hayatta her şey zaman içinde olmaktadır ama dünyanın Kur'ân ile şereflenmesine sahne olan zamanın değer ve itibarı başkadır. Bu değer, hiçbir zamanın sahip olduğu değerle kıyaslanamayacak kadar büyük ve yücedir. Zira bu zaman dilimi değerini, kendisinde indirilmeye başlayan Kur'ân'dan almıştır. Kur'ân'da böyle buyuruyor Hz. Yezdân: "Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır..." (Bakara, 185)

Bin aydan daha hayırlı olup, Ramazan ayının içinde yer alan Kadir Gecesi'nin fazilet ve meziyetinin büyük olması da bundandır. "Biz onu (Kur'ân'ı) Kadir Gecesi'nde indirdik. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen bilir misin? Kadir Gecesi, bin aydan hayırlıdır." (Kadir, 1-3)

Ben bu ayetlerden esinlenerek yıllar önce yazdığım bir dörtlükte:

*Bir başka zamandır bizde Ramazan,
Kur'ân'a zarf olan kıymetli zaman.
O'nu ihmal etme kardeşim aman,
Kur'ân'ın dünyaya indiği zaman.*

Şüphesiz, başka önemli olaylara zarf olan değerli zaman dilimleri de vardır. Ama arz edilen özelliğinden dolayı Ramazan'ın değeri bir başkadır. Dolayısıyla inanan insanların O'na gösterdikleri sevgi ve saygı da farklıdır. Her yıl O'nu karşılamaya ve daha duyarlı davranışlar sergilemeye özen gösterirler.

Camilerin, evlerin ve halka hizmet veren sosyal tesislerin bakım ve temizliğini gözden geçirip, manen motive olmalarına ve ruhen yücelmelerine vesile olan bu mübarek Ramazan ayını hürmet ve muhabbetle karşılamının gayreti içinde olurlar. O'nun gelişinden duydukları memnuniyet ve mutluluğu "Hoş geldin

on bir ayın sultanı" diyerek ve benzeri birbirinden güzel vecizelerle ifade ederler.

Başta oruç, sahur, iftar, teravih ve tilâvet-i Kur'ân olmak üzere çok ve çeşitli ibadetlerin bolca yapıldığı bu mübarek ayda, duygularına incelik ve ruhlarına yücelik kazandıracak girişimlerde bulunan Müslümanlar zekât, sadaka, fide ve fitre gibi hayır ve hasenatı da yoğun bir şekilde yerine getirerek yoksul ve muhtaçlarla dar gelirli kardeşlerine yardım elini uzatma cihetine giderler.

Verilen iftarlar ve yapılan ikramlarla sevinç ve saadetlerini paylaşmanın yanında hasta, halsiz ve yaşlıları ziyaret edip yalnızlıklarını gidermenin ve ihtiyaçlarını karşılayıp yaralarını sarmanın huzuru içinde olurlar.

Öte yandan evlerde ve camilerde okunan mukabeleler, iftar ve sahur saatlerinde televizyonlarda ve radyolarda yapılan dinî yayınlar, camilerde verilen vaazlar ve değişik yerlerde gerçekleştirilen kültürel etkinliklerle dinî duygular doruk noktaya erdirilir.

Böylece Ramazan'ın estirdiği manevî havayı teneffüs eden herkes, Yaradan'a yar ve yakın olma yoluna girip, davranışlarını dinî duygularla dizayn ve hayatını Hakk'ın rızasına yönelik hal ve hareketlerle tezyin etmenin gayreti içinde olur. Ramazan'da günahlardan arınmanın ve bağışlanıp arı-duru hale gelmenin haz ve huzuru içinde O'nunla vedalaşırken, bayram etmenin sevinci ve kazandıklarını kaybetmemenin gayreti ile hayatına çeki-düzen verip, ibadet ve ta'atla, namaz, niyaz, dua ve yakarışa devam eder.

Evveli rahmet, ortası mağfaret ve sonu cehennemden kurtuluş olan mübarek Ramazan ayını belirtilen inanç ve anlayışla idrak edip, gündüzü sıyam, gecesini kıyam ile geçiren duyarlı ve dirayetli Müslümanlardan olmamızın temennisi ile satırarım son verirken, manevî iklimine girdiğimiz bu mübarek ayın bizler, yüce milletimiz ve bilumum İslam âlemi için hayırlara vesile olmasını niyaz ediyorum.

Allah'a Sığınmanın Anlam ve Önemi

Düzenlediği dinî sohbetler, yürütegeldiği fikrî faaliyetler ve gerçekleştirdiği kültürel hizmetlerle insanları aydınlatmayı ve müminleri Mevlaya yaklaştırmayı hedefleyen YOYAV'ın ilgi ile izlenen sohbet toplantılarından biri de 14 Mayıs 2011 Cumartesi günü gerçekleştirilen "İsti'aze; Allah'a Sığınmak ve Şeytani Geri Püskürtmektir" konulu sohbet toplantısı idi. Vakıf üyelerinden Gülsen Gözalıcı'nın ikram ettiği öğle yemeğinden sonra salonda yerini alan davetlilere hitap eden Dr. İbrahim Ateş yaptığı yönlendirici konuşmada şunları söyledi:

"Hayat boyu Hakkın hidayet ve himayesinde olmasını dilediğim kıymetli konuklar, Yaradan'a yar olmanın gayret ve kararlılığı içinde olduğuna inandığım değerli dostlar, kurtuluşun Kur'ân'a sarılmakta, Allah'a sığınmakta ve Resûlullah'a uymakta olduğuna inanan inançlı ve bilinçli kardeşlerim, basınımızın değerli temsilcileri!

Günahlardan kurtulup korkulardan emin olma ve kötülüklerden korunup iyiliklere yönelmede Allah'a sığınmanın önemini arz ve ifade etmek amacıyla düzenlediğimiz bu sohbet toplantısına teşrif ederek gördüğüm bu güzel birlikteliğin gerçekleşmesine vesile olan güzide heyetinizi sevgi ve saygılarımızla selamlıyor, dünya ve ahirette korku ve üzüntü görmeyen Hak dostlarından olmanızı diliyorum. Yaratıkların yaramazlıklarından Yaradan'ın yardımına sığınıp huzur, güven ve mutluluk içinde güzel bir hayat yaşamanızı niyaz ediyorum.

İnsan ne kadar güçlü de olsa zayıftır. Daha güçlü olanların saldırısından ve düşmanların desiselerinden korunmak için sürekli tetikte olması, savunmasını güçlendirmesi ve daima korunma önlemlerini alması gerekir.

Peki inanan insan kimden ve neden kime sığınmalıdır dersiniz, bugünkü sohbetimizde bu sorunun cevabını bulacağınızı belirtmek isterim. Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in birçok ayet-i kerimeleriyle Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in müteaddid hadîs-i şeriflerinde belirtildiği üzere, müslüman hayat boyu her zaman ve her yerde maddî ve manevî düşmanlarına karşı uyanık, duyarlı, dikkatli, bilinçli ve basîretli olmalıdır. Nefis ve iblis başta olmak üzere kişiyi kötülüklere sevk eden herşeyden kaçınmalı ve onların şerrinden Allah'a sığınmalıdır. Şekden, şirkden, şikâkdan, nifaktan, kötü ahlakdan, inkârdan, isyandan, hasedden, fessaddan, kinden, kederden, bilgisizlikten, ilgisizlikten, sevgisizlikten, saygısızlıktan, haksızlıktan, hayâsızlıktan, mağdur ve mazlum olmaktan, hayatı değersiz davranış ve uğraşlarla çarçur etmekten, tembellikten, ataletten, işsizlikten, açlıktan, yoksulluktan, başkalarına el açma zilletine düşmekten ve benzeri kötülüklerle insanı Allah'tan uzaklaştıracak hâl ve hareketlerden Allah'a sığınıp, O'na yar olma ve yardımını dileme cihetine gitmek gerekir.

Yaradan'a yaklaşmanın yollarından biri de yasaklarından uzaklaşmak, her zaman ve her yerde Hakkın himayesinde olmaya çalışmaktır. Nefis ve iblisten, heva ve hevesten, hâsılı zararlı olan herşey ve herkesten Allah'a sığınmaktır. Dolayısıyla kişi kim ve hangi manevî mertebede olursa olsun, kendisinden ve geleceğinden emin olmamalı, her zaman Hak Teâlâ'nın himayesinde olmaya çalışmalıdır. Başta insanların baş düşmanı olan şeytan olmak üzere her türlü kötü kimselelerle kötülüklerden Allah'a sığınmalıdır. Kimse kendine, çevresine ve korumalarına güvenip ihtiyat ve isti'azeyi ihmal etmemelidir. Malına, makamına ve mevkiine mağrur olup Mevlayı Müteâl Hazretlerine ilticadan geri durmamalıdır. Hısımların

***Kişi kim ve hangi manevî
mertebede olursa olsun,
kendisinden ve
geleceğinden emin
olmamalı, her zaman
Hak Teâlâ'nın
himayesinde olmaya
çalışmalıdır.***

Dr. İbrahim Ateş.

***İnanan insan isti'azeyi
(Allah'a sığınmayı)
aslâ ihmal etmemeli
ve
ondan başkasına ilticaya
iltifat etmemelidir.***

çokluğuna kanıp, hasımların yokluğuna kapılmamalı az da olsa düşmanların darbelerine karşı uyanık olmalıdır. Hadiselere karşı temkinli ve tehlikelere karşı tedbirli olmalıdır. Su uyusa da düşmanın uyumaya çağını bilmeli, alabileceği önlemlerin tümünü almalı ve Allah Teâlâ'nın kendisini koruması için yalvarıp yakarmalıdır.

Kur'an-ı Kerim'in muavvizeteyn diye bilinen son iki suresi olan Felak ve Nas Surelerini beş vakit namazda okumanın yanında sık sık okuyup içeriğini anlayarak her türlü kötülükten sürekli Allah'a sığınma hâli içinde olmalıdır.

Kur'an-ı Kerim'in 113. suresi olan Felak Suresi'nin meali şöyledir: "De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığın çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfleyip büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım."

Kur'an-ı Kerim'in 114. ve sonuncu suresi olan Nâs Suresi'nin meali de şöyledir: "De ki: İnsanların kalplerine vesvese sokan (insan Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanın şerrinden insanların Rabbine, insanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine), insanların İlahına sığınırım."

Araf Suresi'nin 200. ayetinin meali de şöyledir: "Eğer şeytanın fitlemesi seni dürterse hemen Allah'a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir."

Benzeri ifadelerin yer aldığı Fussilet Suresi'nin 36. ayetinin meali ise şöyledir: "Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işiten, bilendir."

Müminun Suresi'nin 97-98. ayetleri de şeytanın kışkırtmasından ve kişiye yaklaşmasından korunmak için Allah'a sığınmayı amirdir. "Ve de ki: Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım." (Fussilet, 97) "Onların (şeytanların) yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim." (Fussilet, 98)

Müslüman kendisini boş bırakmayacak olan şeytanın şerrinden her zaman Hakkın himayesine sığındığı gibi, Kur'an-ı Kerim'i okurken de onun şer-

rinden Allah'a sığınarak "E'üzü billahi mine's-şeytân-ir Racîm" der. Bu hususla ilgili olarak Nahl Suresi'nin 98. ayetinde:

"Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın." buyrulmaktadır. Dolayısıyla Kur'an okumaya başlarken isti'aze ihmal edilmemelidir. Zira Allah'a sığınmak demek olan isti'aze şeytanı geri püs-kürtme vesilesidir.

Unutulmamalıdır ki şeytanın mühim bir desisesi, insana kusurunu itiraf ettirmemektir, tâ ki istiğfar ve isti'aze yolunu kapasın. Hem nefis-i insaniyenin enâniyetini tahrik edip, tâ ki nefis kendini avukat gibi müdafaa etsin, adeta taksirattan takdis etsin.

Evet, şeytanı dinleyen bir nefis, kusurunu görmek istemez. Görse de yüz te'vil ile te'vil ettirir. Nefsine nazar-ı rıza ile baktığı için, ayıbını görmez. Ayıbını görmediği için itiraf etmez, istiğfar etmez, isti'aze etmez, şeytana maskara olur. Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm gibi bir peygamber-i âlîşan; "Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder..." dediği halde nasıl nefse itimad edilebilir?

Nefsini itham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, isti'aze eder. İsti'aze eden, şeytanın şerrinden kurtulur.

İnanan insan isti'azeyi (Allah'a sığınmayı) aslâ ihmal etmemeli ve ondan başkasına ilticaya iltifat etmemelidir. Dağa, duvara, ağaca, kayaya ve benzeri bir yaratığa dayanmanın, paraya-pula güvenmenin akıl işi olmadığı ve pek fazla fayda sağlamadığı geçmişte ve günümüzde görülmüştür. Hz. Nuh'un tufandan oğlunu kurtarmak için: "Oğlum! Bizimle birlikte gemiye bin." dediğinde, babasının uyarısına uymayıp "dağa sığınırım beni sudan korur" diyen Nuh'un oğlunun boğulmaktan kurtulamadığı malumunuzdur. Japonya'da 2011 yılının başlarında meydana gelen şiddetli depremin akabinde vukuu bulan tsunami felaketinin, önüne geleni götürdüğü ve Japon teknolojisini işlemez hale getirip binlerce insanın ölümüne yol açtığı herkes tarafından bilinmektedir."

Müslümanın Matlûbu, Mevlânın Rızasıdır

Hakkın rızası doğrultusunda halka hizmet yolunda hızlı adımlarla ilerleyen YOYAV, yürütegeldiği kültürel hizmetlerin Ayın Konferansı serisinin Kasım ayı halkasında Allah rızasını ele aldı. Kurulduğu günden bu yana her iş ve uğraşında Allah rızası ve hayır duygusu ile insan ve yurt sevgisini gözeten bu kuruluş, insanları iyiye, doğruya, güzele yönlendirecek ve rıza-i Rahman'a erdirecek İslamî, içtimai ve iktisadî konularda konferanslar ve sohbet toplantıları tertipleyerek düşünce dünyalarında yeni ufuklar açmaya ve davranışlarında Allah'ın rızasını amaçlamaya yardımcı olacak yararlı açıklamalarda bulunmaya çalışmaktadır.

Bu cümleden olarak 1 Kasım 2011 Salı günü çok sayıda davetlinin katılımıyla gerçekleştirilen "Müslümanın Matlûbu Mevlânın Rızasıdır" konulu konferansta dinleyicilerine doğru ve doyurucu bilgiler veren Dr. İbrahim Ateş, dikkatle dinlenen konuşmasında şunları söyledi:

"Yaradan'a yar olmayı en büyük kâr telakki edip düşünce, duygu ve davranışlarını O'nun istekleri istikâmetinde dizayn etmenin gayreti içinde olduğuna inandığım kıymetli konuklarımız, Hakkın rızası doğrultusunda halka hizmet yolunda adımlarını arttırmanın önemini idrak eden duyarlı ve

dirayetli dostlarımız, her iş ve uğraşında Hakkın rızasını hedeflemelerini dilediğim değerli kardeşlerim, basınımızın güzide temsilcileri!

İnanan insanlara ihsan edilecek en büyük ödül olan rıza-i ilahiye konu alan bugünkü sohbetimizde siz muhterem misafirlerimizle biraraya gelmenin sevinç ve saadeti içinde seçkin heyetinizi sevgi ve saygıyla selamlıyor, Allah'ın rızasına eren, cennetine giren ve Cemâlini gören mutlu ve bahtiyar insanlardan olmamızı diliyorum.

Hayat boyu söylediğimiz her söz, yaptığımız her iş ve sergilediğimiz her davranışın rıza-i Rahman'a yönelik olması temennisiyle sözlerime başlarken, Fecr Suresi'nin 27-30. ayetlerinde vurgulanan: "Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön. (Seçkin) Kullarım arasına katıl. Cennetime gir." hitabına mazhar olmamızı niyaz ediyorum.

Hayatta her insanın bir hedefi, gerçekleştirmek istediği bir gayesi, ulaşmaya uğraştığı bir amacı vardır. Kimi, makam-mevki, kimi şöhret-servet, kimi eş-dost, kimi mal-mülk, kimi para-pul, kimi ev-bark, kimi bağ-bahçe, kimi çoluk-çocuk sahibi olmak ister. Kimi gözde ve göz önünde olmayı, kimi lider ve önder olmayı diler. Kimi saraylarda oturmayı, kimi

**Niçin yaratıldığının bilincinde olan
basîretli insanlar,
Yaradan'a yar olmaya yönelip
her iş ve uğraşlarında
Allah'ın rızasını gözetirler.**

gönüllerde taht kurmayı temenni eder. Kimi dinlenip eğlenmeyi, kimi gezip görmeyi gözetir. Kimi derleyip devşirmeyi, kimi saçıp savurmayı, kimi birine beş katmayı, kimi yan gelip yatmayı yeğler.

Niçin yaratıldığının bilincinde olan basîretli insanlar, Yaradan'a yar olmaya yönelip her iş ve uğraşlarında Allah'ın rızasını gözetirler. Onların en büyük arzusu Allah'ın rızasına ulaşmaktır. İşlerinde ihlası, davranışlarında dirayeti, düşüncelerinde dürüstlüğü, dualarında Allah'ın rızasını dilerler. Dillerinden düşürmedikleri dualarından biri: "Allahümme innî eseluke rıdâke ve-l Cennete." Yani "Allah'ım! Ben Senden rızanı ve cenneti istiyorum." Diğeri de: "İlâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî." Yani "Allah'ım! Benim maksûdum Sensin, matlûbum da rızandır." olur. Tabii ki, dualarında başka dilekleri de olur ama dileklerinin bel kemiğini bunlar oluşturur.

Önde gelen özelliklerinden biri de kullukta kaim ve rızâ-i ilâhîyi dilemekte dâim olmalarıdır. Bu gerçek kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in bir çok ayet-i kerîmesinde dikkatimize getirilmektedir. Örneğin Fetih Suresi'nin 29. ayetinin ilk yarısında şöyle buyurulmaktadır: "Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rûkuya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lutuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır..."

İncelendiğinde de anlaşılacağı üzere müslümanların bu ayet-i kerîmede belirtilen beş önemli özellikleri sırasıyla şöyledir:

- 1- Kâfirlere karşı çetin,
- 2- Kendi aralarında merhametli,
- 3- Rukuya varmaları,
- 4- Secde etmeleri,
- 5- Allah'tan lutuf ve rıza istemeleridir.

Allah'tan lutuf ve rıza istemelerinin, diğeri dört özelliklerinin ardından zikredilmesi anlamlıdır. Belirtilen özelliklerin bu şekilde sıralanmasında, müslümanların insanî ilişkilerinde ilâhî iradeye uygun

Dr. İbrahim Ateş.

davranışlar sergileyip Allah Teâlâ'ya ibadet ve taatta bulunarak O'nun lutuf ve rızasını isteme cihetine gideceklerine işaret edildiği anlaşılmaktadır. Diğeri taraftan müslümanların müstesna meziyetlerini belirten bu ayet-i kerîmede Allah'ın rızasına erdirecek davranışlar da ifade edilmektedir.

Müslümanın şiddeti de hiddeti de, şefkati de merhameti de, ibadeti de, taatı da Allah rızası içindir. O, Allah için sever, Allah için öfkelenir. Allah için yedirir, içirir. Allah için yoksula yardım elini uzatır. Allah için dar gelirliye destek olur. Allah için acizi korur. Allah için yaşlıya kol-kanat gerer.

İnsan Suresi'nde, Allah'ın has kullarının bazı önemli özellikleri ile onlara cennette ikram edilecek nimetlerin açıklandığı 5-22. ayetlerinde şöyle buyrulmaktadır:

"İyiler, kâfur katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler." (5)

"(Bu) Allah'ın has kullarının içtikleri ve akıttıkları akıttıkları bir pınardır." (6)

"O kullar, şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler." (7)

"Onlar, kendi canları çekmesine rağmen (Allah sevgisiyle) yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler." (8)

"Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz." (9)

"Biz, çetin ve belalı bir günde Rabbimizden (O'nun azabına uğramaktan) korkarız (derler)." (10)

"İşte bu yüzden Allah onları o günün fenalığından esirger; (yüzlerine) parlaklık, (gönüllerine) sevinç verir." (11)

“Sabretmelerine karşılık onlara Cennet ve (Cennetteki) ipekleri lutfeder.” (12)

“Orada koltuklarına kurulmuş olarak bulunurlar, ne yakıcı sıcak görürler orada, ne de dondurucu soğuk.” (13)

“(Cennet ağaçlarının) Gölgeleri üzerlerine sarkar; kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.” (14)

“Yanlarında gümüş kaplar ve billur kaseler, gümüş beyazlığında (billur gibi) şeffaf kupalarla doluşılır ki, sakiler bunu (cennet şarabını) ölçüsünce tayin ve takdir ederler.” (15-16)

“Onlara orada bir kaseden içirilir ki (bu şarabın) karışımında zencefil vardır.” (17)

“(Bu şarap) Orada bir pınardandır ki adına selsebil denir.” (18)

“O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimler dolaşır ki, onları gördüğünde etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.” (19)

“Ne yana bakarsan bak, (yığınla) nimet ve ulu bir saltanat görürsün.” (20)

“Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.” (21)

“(Onlara şöyle denir:) Bu, sizin için bir mükafattır. Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.” (22)

Ebedi hayatta bu güzelliklere eren bahtiyar insanlardan olabilmek için bu dünyada güzel iş ve uğraşlarda bulunmak icapedir. Allah'a ibadette ihlâsı, insanî ilişkilerde iyiliği ilke edinip, hayat boyu her zaman ve her yerde, her iş ve uğraşta Hakkın rızasını hedeflemek gerekir. İnsanların gönlünü kazanmak da iyidir ama onun sağlayacağı saadet geçicidir. Ahirette faydası olmaz. Önemli olan Allah'ın rızasını kazanmaktır. Kalıcı ve sonsuz saadet sağlayacak olan O'dur. İnsanları memnun edip gönüllerini hoş tutmanın temelindeki düşünce de Allah rızası olursa, tabii ki o da iyidir. Allah rızası için insanlara, hayvanlara, diğer canlılara ve kâinattaki herşeye güzel davranıp iyilikte bulunmak, sahibini amacına ulaştıracaktır. İyi niyet, samimiyet ve sadakatle Allah'a yönelip, rızasını dilemek esastır.

Amacı Allah rızası olanın talebi, temennisi, tavsiyesi ve tahşili de O olur. Kendisi için Allah rızasını talep ettiği gibi çevresindekilere de temenni

**Allah'a ibadette ihlâsı,
insanî ilişkilerde iyiliği ilke edinip,
hayat boyu her zaman ve her
yerde, her iş ve uğraşta
Hakkın rızasını hedeflemek
gerekir.**

ve tasviye eder. Dost ve yakınlarına Allah rızasını ister, onlardan da kendisi için benzeri dilekte bulunmalarını bekler. Birinden duyacağı “Allah razı olsun” sözünü dünyaya değışmez. Böyle bir dua almak için yapabileceği her hizmeti seve seve yapar. Allah rızasına vesile olacak bir iş ve davranıştan

aslâ imtina etmez. Yorulup yıpransa da Yaradan'a yar olma yolundan geri durmaz. Allah rızası için istekte bulunan bir kimseyi boş çevirmez.

Cüneyd-i Bağdadî, birisi ona gelir sorar:

- İhlâsı kimden öğrendiniz?

- Mekke-i Mükerreme'de harçlıksız kalmıştım. Basra'dan para bekliyordum ama gelmemişti. Saçım sakalım çok uzamıştı. Bir berbere girdim.

Peşin peşin söyleyeyim param yok, dedim,

- Allah rızası için saçlarımı düzeltebilir misin?

Berber o anda mevki sahibi birini traş etmekteydi. Onu bırakıp bana başladı. Adam itiraz etti.

Berber:

- Kusura bakmayınız efendim. Sizi ücreti mukabilinde traş ediyorum. Ama bu genç Allah rızası için istedi, dedi.

Berber dahasını da yaptı, bana harçlık verdi. Aradan birkaç gün geçti, beklediğim para geldi. Ona bir kese altın götürdüm.

- Aslâ alamam. İnan Allah'ın rızası daha değerli, dedi.

Geçmiş ümmetlerde gurbete çalışmaya giden üç arkadaş, bir ara yoğun bir yağmura mâruz kalınca yol kenarındaki bir mağaraya sığınır. Ne var ki, karşı dağdan, düşen yıldırım sebebiyle kopup yuvarlanan bir taş gelir, içinde buldukları mağaranın kapısına sıkışıp kalır. İçeride bulunan üç arkadaş korkup düşünmeye başlarlar. Nasıl çıkacaklar kapanmış olan mağaradan? Biri der ki: Bu belâdan kurtulmamızın bir çâresi olabilir. O da, Rabbimizin rızası için yapmış olduğumuz iyilikler. Gelin bunları şefaata yapıp buradan kurtulmayı Rabbimizden dileyelim.

Bu sebeple biri der ki: - Ey Rabbim! Ben yanında işçi çalıştıran biriydim. Bir gün, çalışan işçim akşam yevmiesini almaya gelmedi. Ben de onun parasını onun adına ayırıp çalıştırdım. Seneler

sonra gelince parasını kazancıyla birlikte verdim. Şaşırıldı, almak istemedi. Sonra ciddi olduğumu anlayınca yevmiyesini kazancıyla alıp sevinerek gitti. Bunu sadece senin rızân için yaptım. Eğer senin yanında makbul oldu ise, bunun hürmetine şu kayayı, çıkacağı-mız yerden uzaklaştır!

Bu dua üzerine kaya yerinden kımıldar, ama çıkılacak kadar yer açılmaz. İkincisi de şöyle der

- Ey Rabbim! Ben annesine çok hizmet eden biriyim. Bir gece annem su istemiş, ben de koşup dışarıdan su getirmiştım, baktım annem uyumaktadır. Karşısında uyanıncaya kadar bekledim. Gece yarısı uyandığında beni karşısında bekler halde görünce çok memnun olup duâ etmişti. Bunun hürmetine bu belâdan bizi kurtar.

Kaya biraz daha kımıldar, ama yine kurtulmaya yeterli değildir. Üçüncü olarak da son arkadaşları şöyle duâ eder:

- Ey Rabbim! Memleketimizde kıtlık olmuş, birçok âile açlık belâsına mâruz kalmıştı. Benim durumum ise iyi idi. Bir gün komşumun kızı yanıma gelip açlıktan ölüm tehlikesi geçirmekte olan âilesi için benden yiyecek bir şeyler istemiş, ben de ona kendisini bana teslim etmesi halinde istediğini verebileceğimi söylemişim. Başka çaresinin kalmadığını anlayan kızcağız, nihayet isteğime râzı olmuş, birlikte تنها yere gittiğimizde birden şu ikazda bulunmuştu:

- Ey elinde imkân olan adam! Allah'tan kork, benim iffet mührümü nikâhsız bozmaktan hicap duy! Bu mühür, ancak nikâhla bozulur, başka değil! Bu beklenmedik ikazdan korkup titremeye başladım. Kendimi mâsum bir kızın namus mührünü bozan iffetsiz durumuna düşürmekten utandım ve dedim ki:

- Haydi gel, istediğin kadar yiyecek al, mührünü muhafaza ederek iffetinle yaşa. Böylece ona istediğini verdim ve mührünü bozmadım. Bunu senin rızân için yaptım. Eğer kabul edildi ise, şu kayayı kapımızdan uzaklaştır da çıkıp kurtulalım. Bir de baktılar ki, sıkışmış kaya paldır küldür yuvarlanıp gitti, kurtulup dışarı çıktılar. Salih amel gösterişten ve şirkten uzak ve Allah rızası için yapılan ameldir. Bu hikâyedeki üç insan Salih amelleri karşılığında kurtulmuşlardır.

**Allah rızası için insanlara,
hayvanlara, diğer canlılara ve
kâinattaki her şeye güzel davranıp
iyilikte bulunmak,
sahibini amacına
ulaştıracaktır.**

Bir gün Hızır aleyhisselam Benî İsrail pazarından geçerken bir fakirin gözü ona ilişti ve şöyle dedi:

“Bana Allah rızası için sadaka ver, Allah sana bereket versin.”

Hızır aleyhisselam dedi ki: “Ben Allah’a iman etmişim ama sana vere-

cek bir şeyim yoktur” dedi.

Fakir: Allah rızası için bana yardımda bulun! Ben senin yüzünde hayır görüyorum ve senden hayır umuyorum!” dedi.

Hızır aleyhisselam: “Sen büyük bir şeyi vasıta kılarak benden istekte bulundun. Ama benim, sana ihşanda bulunacak bir şeyim yoktur. Ancak beni tutup bir köle olarak satabilirsin” dedi.

Fakir: “Bu doğru bir iş değildir. Seni bir köle olarak nasıl satabilirim?”

Hızır aleyhisselam: “Sen bana Allah rızası için yemin verdin ve yardım istedin. Ben seni ümitsiz edemem. Beni pazara götürerek köle diye sat ve ihtiyaçlarını gider!”

Fakir adam, Hızır aleyhisselamı pazara götürerek dört yüz dirheme sattı. Hızır aleyhisselam bir müddet efendisinin yanında kaldı. Birgün efendisinin yolculuğa gitmesi gereken bir işi çıktı. Yolculuğa gitmek istediğinde Hızır aleyhisselama: “Ben seni emin ve dürüst biri olarak biliyorum; sefere gitmek istiyorum; aileme iyi bak ve ben dönene kadar bir miktar kerpiç yap.”

Hızır aleyhisselamın efendisi sefere gitti. Hızır aleyhisselam tek başına binlerce kerpiç yaptı, bununla da kalmadı, güzel bir bina yaptı. Bunları bir kişinin yapması mümkün değildi. Efendisi seferden döndüğünde çok şaşırıldı ve şöyle dedi: “Allah rızası için, söyle bakalım sen kimsin ve işin nedir?”

Hızır aleyhisselam şöyle dedi: “Allah’a yemin verdiğinden dolayı ne olduğunu sana söylemek zorundayım: Bir fakir benden sadaka istedi ve benim de dünya malından ona verecek bir şeyim yoktu. Bana Allah’a yemin verdi. İşte bu yemin için beni bir köle adıyla satıp ihtiyacını gidermesini önerdim. O da beni sana sattı.” sonra dedi ki:

“Kimden, Allah rızası için bir şey istenilirse, istekte bulunan kimse, ona yardım edebilecek güçte olup da reddederse, kıyamet günü yüzünde et, deri ve kan olmadığı ve sadece yürürken ses çıkaran

bir iskelet olduğu halde haşrolacaktır.”

Büyüklerini örnek alıp belirtilen gerçeklerin bilincinde olan müslüman daima ebeveynine, atalarına, akrabalarına, ahbablarına, arkadaşlarına ve hayırsever halka Hakkın rızasını diler. Dualarında ana-babası için: “Allah’ım! Anamın babamın mekânını cennet eyle. Ruhlarını şâd eyle varsa günahlarını bağışla. Onları benden razı eyle, Sen de onlardan ve benden razı ol yâ Rabbî.” der. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’in: “Allah’ın rızası ana-babanın rızasındadır...” mealindeki hadîs-i şerîfini sürekli gözönünde bulundurarak, ana-babası hayatta ise onları razı edecek davranışlarda, ebediyete intikal etmişlerse de ruhlarını şâd edecek iyiliklerle hayırlı dualarda bulunmanın gayreti içinde olur. Tabii eş, dost ve arkadaşlarını da ihmal etmez. Onlar için de: “Allah razı olsun”, “Allah rızasına erdirdin”, “Allah rızasıyla ödüllendirdin”, “Allah rızasına erdirerek ebediyete göçmeyi nasip etsin” gibi dua cümleleriyle hayırlı dileklerde bulunur.

Evet müminler böyledirler. Allah rızası, hayır duygusu ve insan sevgisiyle yaşarlar. Kimseye kötülük dilemezler. Herkese hayır murad ederler. Karşı karşıya geldiklerinde ve giyaplarında birbirlerine Allah rızası niyazında bulunurlar.

Kıymetli kardeşlerim!

Hemen hemen hepimiz yüce Rabbimizin rızasını kazanmak için çok çeşitli yollar olduğunu ve bizlerin rıza kazanmakla sonsuza dek sürecek olan ahiret hayatımızın huzur içerisinde geçeceğini biliriz. Peki bunun için neler yapıyoruz, neler yapmıyoruz? Farz ibadetlerimizin dışında aşağıdakilerle kendimizi sorgulayalım bakalım her gün Allah’ın rızasını kazanmamız için yapmamız gereken kulluk görevlerimizden hangisini yapabiliyoruz veya yapmak için çaba sarf ediyor muyuz, yoksa önümüze çıktıkça mı yapıyoruz veya arayış içerisine girip muhakkak birini veya bir kısmını muhakkak yapıyor, vicdan rahatlığı ile uyuyabiliyor muyuz? Bir de aksi olarak bütün bunları bilmemize rağmen hastaya, yaşlıya, yetime, öksüze, hele cenazeye hiç dayanmam diğerlerini de işte yorgunluk, zamansızlık, soğuk, sıcak etkiler, tepkiler, mazeretler buluyor muyuz? Halbuki, bunlardan bizlerin de başına gelmeyeceğinin garantisi var mı hiç düşünüyor muyuz?

Ey Nefsim! Bugün Allah rızası için fakir doyurdun mu? Bugün Allah rızası için küsleri barıştırdın

Amacı Allah rızası olanın talebi, temennisi, tavsiyesi ve tahsili de O olur.

mı? Bugün Allah rızası için kaç kişi ile selamlaştın? Bugün Allah rızası için düşküne sadaka verdin mi? Bugün Allah rızası için kaç yardıma muhtaca el uzattın? Bugün Allah rızası için

sofrana, evine misafir davet ettin mi? Bugün Allah rızası için akraba ziyaretlerinde bulundun mu? Ananın, babanın rızasını aldın mı? Bugün Allah rızası için sana yapılan haksızlıkları affettin mi? Bugün Allah rızası için tartıda, terazide kul hakkını gözettin mi? Bugün Allah rızası için küçükte olsa birilerine hediyeler verdin mi? Bugün Allah rızası için yerdeki taşı, poşeti çalı, çırpıyı topladın mı? Bugün Allah rızası için hasta ziyaretinde bulundun mu? Bugün Allah rızası için elinden geldiğince ağaç dikip, yeşillikleri suladın mı? Bugün Allah rızası için ilim öğrenmeye veya bildiklerini öğretmeye çalıştın mı? İyiyi emredip, kötülüğe mani oldun mu? Bugün Allah rızası için başiboş hayvanları elinden geldiğince besleyebildin mi? Bugün Allah rızası için bir çocuğu sevindirdin mi? Bugün Allah rızası için otobüste, trende, vapurda yaşlıya, hastaya, yorguna yer verdin mi? Bugün Allah rızası için insanların senden istediklerini yerine getirip onların gönüllerini aldın mı? Bugün Allah rızası için huzur evlerini ziyaret edip yaşlıların ellerini öperek hayır dualarını aldın mı? Bugün Allah rızası için hiç bir şey yapmadın ise giybet veya dedikodu yapmayıp sükût etmeyi denedin mi? Evet bugün Allah rızası için ne yaptın?

Değerli dostlar!

İnsanların büyükleri tarafından takdir edilmeleri ve tasvip görmeleri, onlar için onur ve mutluluk vesilesidir. Çocukların ebeveynleri, öğrencilerin öğretmenleri, memurların amirleri, askerlerin kumandanları, işçilerin işverenleri ve bilumum yönetilenlerin yönetenleri tarafından beğenilip iş ve davranışlarından hoşlanılıp memnuniyet duyulduğunun belirtilmesi, onlar için büyük bir sevinç ve hoşnutluk vesilesidir.

Kişinin bu şekilde büyükleri ve üstleri tarafından beğenilip kendisinden memnun ve hoşnut olduğunu bilmesi, onun için benzeri bulunmaz bir bahtiyarlıktır. Ancak, bundan da öte büyükleriyle üstlerinin kendisinden memnun olduklarını bildirip kendisini ödüllendirdikten sonra benden razı mısın diyerek kendinin de onlardan razı olmasını istemeleri onun için bahtiyarlığın doruk noktasıdır.

Bu hâl, kendisi gibi bir yaratıktan olması hâlinde böyle olursa, kendini Yaradan tarafından olması halinde nasıl olur? Allah Teâlâ, kulundan razı, kulunun da kendinden razı olduğunu söylüyor. Bu lutfu mazhar olan kulun saadeti, saadetin son sınırır. Ondan öte bir saadet ve bah-tiyarlık yoktur.

**Dünya hayatında
insan için en büyük kazanç
Allah rızasıdır.
O'nun rızasını kazanan,
iyi ve güzel olan her şeyi
kazanmıştır.**

lanan bir cümle var. Bu cümle "Radıyallahu anhum ve radû anh" Yani: "Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır." cümlesidir. Bu cümle üzerinde durup düşünülmesi gerekir. Önce Allah'ın mü-minlerden rızası, ardından da müminlerin Allah'tan rızaları ifade edilmiştir.

Cennete girecek ve rıza-i ilahiye erecek olan iman ve ihlas ehli insanlardan Allah Teâlâ'nın razı, onların da Allah'ın lutfu ve ihsanından razı olacaklarını vurgulayan dört ayet-i kerimenin mealini sizlerle paylaşmakta fayda mülâ-haza ediyorum.

1- "Allah şöyle buyuracaktır: Bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş ve kazanç budur." (Maide, 119)

2- "(İslam dinine girme hususunda) Öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tabi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtuluştur." (Tevbe, 100)

3- "Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah, iman yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecekler de sadece Allah'ın tarafında olanlardır." (Mücadele, 22)

4- "İman edip salih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır. Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." (Beyyine, 7-8)

Dikkat edildiğinde de anlaşılacağı üzere bu dört ayetin dördünde de aynı kelimelerle tekrar-

- Dört ayette de mü-minlerin cennetteki ikametlerinin devamlı olacağı vurgulanmıştır.

- Cennette kalmak; suyu, tabiatı ve havası ile içaçıcı olan güzel bir mekânda yaşanan bir günlük beyliğe ya da benzeri bir mekânda 15 günlük bir tatil yapmaya veya yaz tatilini havası hoş, suyu ve oksijeni bol, yeşilliklere bürünmüş güzel bir mekânda geçirmeye benzemez. Arzulanan her türlü güzelliğin her an bulunduğu ebedi mutluluk yurdunda sonsuz bir şekilde kalmaktır.

- Dört ayetten üçünde, sağlanan bu mutlu sonucun büyük bir kurtuluş olduğu, birinde ise bu sonucun Allah'tan korkanlara ihsan edileceği vurgulanmaktadır.

İnsanoğlu bütün dünyaya sahip olsa bile bu, büyük bir kazanç değildir. Çünkü bu sahiplik geçici ve mecazidir. Asıl sahip Allah'tır. Ayrıca dünya Kâinata bir zerre bile değildir. Öyle ise dünya hayatında insan için en büyük kazanç Allah rızasıdır. O'nun rızasını kazanan, iyi ve güzel olan her şeyi kazanmıştır. Öyle iyi ve güzel ki, dünyada O'na insanların eli değil, hayali bile ulaşamaz. Onun için müminlerin birbirine en hayırlı duası ve teşekkürü "Allah razı olsun" cümlesidir.

Bu inanç ve anlayışla sözlerimi noktalarken naziz şahsım ve sizler için şu niyazda bulunuyor hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum:

*Rabbim rızasına erdirsin bizi
Rahmet deryasına daldırsın bizi.
Cennet diyarına aldırısın bizi,
Cemâlin gösterip güldürsün bizi.*

**Müminlerin birbirine
en hayırlı duası ve teşekkürü
"Allah razı olsun"
cümlesidir.**

Mülkün Mâliki

Kâinat mülkünün mâliki Allah'tır. Yaratıkların tamamını yaratıp, yaşatan ve kudretiyle kuşatan O'dur. O, Âlemlerin Rabbi, sahibi ve mâlikidir. Ezelî ve ebedî hükümrânlık O'nundur. Dolayısıyla hakiki hükümrânlık ve mülkiyet O'na aittir. İnsanların mülkiyeti ise, geçici ve izafidir. Ölümle birlikte mülkiyetleri biter, sahip oldukları varlıklar başkalarına geçer.

İlgi ile izlenen kültürel faaliyetlerinden "Sorun Söyleyelim Sohbet Toplantıları"nın 2012 yılının Ocak ayı serisi olarak 12 Ocak 2012 Perşembe günü saat 13.30'da bu konuyu gündeme getiren YOYAV, davetlilerine doğru ve doyurucu bilgiler sunmanın mutluluğunu yaşadı. Kurs öğretmenlerinden Afet Tan'ın öğrencilerinin ikramı olan öğle yemeğinden sonra salonda yerlerini alan konuklara hitabeden Dr. İbrahim Ateş konuyla ilgili ayetlerin ışığında açıklamalarda bulunarak şunları söyledi:

"Hakkın verdiği halkın hizmetinde kullanmanın gayret ve kararlılığı içinde olduğuna inandığım kıymetli konuklarımız, sahip olduğu imkân ve mekânları ihtiyaç sahibi insanların istifadesine sunmanın saadetini eren saygıdeğer dostlarımız, dünyadaki varlığın geçici ve izafi olduğuna inanan inançlı ve bilinçli kardeşlerim, basınımızın değerli temsilcileri!

Hakkın hükümrânlığına boyun eğen ve kâinat-taki herşeyin O'na ait olduğunun inanç ve bilincinde olan seçkin heyetinizle yılın ilk sohbet toplantısında biraraya gelip "Mülkün Mâliki" konusunda edindiğim Kur'anî bilgileri sizlerle paylaşma imkânını elde etmenin sevinç ve saadeti içinde hepimizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, sağlık ve saadette daim ve saadet-i sermediyeye nâil olan mutlu ve bahtiyar insanlardan olmamızı diliyorum.

Malımız, mülkümüz ve sahip olduğumuz herşeyimizle birlikte mâlik-ül mülk (mülkün sahibi) ve melik-in nâs (insanların mutlak sahip ve mâliki) olan Mevlayı Müteal Hazretlerinin mülkündeki mümin kullarından olmanın idrak ve ikrarı ile sözlerime başlarken, bizleri bu iman üzere yaşatıp bu iman ile huzuruna erdirmesini, cümlemizi cenneti, cemali ve rızasıyla ödüllendirmesini niyaz ediyorum.

Kutsal Kitabımız Kur'an-ı Kerim'i dikkatle ve dirayetle okuduğumuzda birçok ayetinde, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin Allah Teâlâ'ya ait olduğunun, varlıkların tamamının Allah'ın mülkü olduğunun ve kâinattaki yaratıkların tümünün O'nun hükümrânlığında olduğunun vurgulandığını görürüz. Fakat Allah Teâlâ'nın neden bu hususu çok sayıda ayette defalarca dikkatimize getirdiğini düşünmeyiz. Aynı vurguyu benzer ifadelerle Kur'an-ı Kerim'in müteaddid ayetlerinde muhtelif konuların başında veya sonunda tekrar ederek bizleri uyarmasının bir hikmeti yok mudur? Mutlaka vardır. Tekrarlamanın da ötesinde Yunus Suresi'nin: "İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. (O halde) Allah'tan başka ortaklara tapanlar neyin ardına düşüyorlar! Doğrusu onlar, zandan başka birşeyin ardına düşmüyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar." mealindeki 66. ayetinin başında: "İyi bilin ki" diye uyarıda bulunarak göklerde ve yerdeki herşeyin mâliki ve sahibi olduğuna dikkatimizi çekmektedir.

Nisa Suresi'nin: "Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size 'Allah'tan korkun' diye emrettik, eğer inkâr ederseniz biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah hudutsuz zengindir. Ziyadesiyle övgüye layıktır." mealindeki 131.

ayetinin başında ve sonunda “göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah’ındır” uyarısını aynı kelimelerle tekrar ederek hükümlerini inkâra yeltenenlerin uğrayacakları felaket ve acı akibete dikkat çekmiştir. Bu ayeti izleyen: “Göklerde ve yerde olanlar Allah’ındır. Vekil olarak Allah yeter.” mealindeki 132. ayette de benzeri bir ifadeyle göklerde ve yerde olanların mâlik ve sahibinin Allah olduğunu vurguladıktan sonra: “Ey insanlar! Allah dilerse sizi yokluğa gönderip başkalarını getirir. Allah buna kadirdir.” mealindeki 133. ayette önemli bir uyarıda bulunmuştur.

Dr. İbrahim Ateş.

Bu ayet-i kerimenin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere, beka ve ebedîlik Allah’a mahsustur. Gerçek manada varlık da O’na aittir. Kulların vücut ve varlığı O’nun lutfu ve emanetidir. Emanete hıyanet ve Allah’a isyanda ısrar edilirse bütün emanetlerin, bu arada vücut ve varlığın geri alınması kaçınılmaz hâle gelir. İnsanlar Allah için vazgeçilmez değildir ama Allah insanlar için vazgeçilmezdir.

Mealleri arzedilen ayet-i kerimelerle aşağıda meal ve açıklamaları sunulan ayet-i kerimelerde “Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah’ın mülküdür” cümlesinin defalarca tekrar edilmesinin bir hikmeti yok mudur? Tabii ki vardır. İşte biz bugünkü birlik-teliğimizde bu hususu dikkatinize getirerek düşüncelerimizi sizlerle paylaşmaya çalışacağız. Mevlâyı Müteal Hazretlerinden, bizlere Kur’ân ayetlerini anlayıp anlatmada ve içeriğine uygun bir anlayışla yaşama cihetine gitmede tevfikini refik etmesini niyaz ediyorum.

Malumunuz olduğu üzere âlemlerin Rabbi olan Allah Teâlâ’nın esma-i hüsnasından (güzel isimlerinden) biri, Haşr Suresi’nin 23. ayetinde geçen “El-melik” (mülkün sahibi)dir. O, Nas Suresi’nin 2. ayetinde vurgulandığı üzere “Melik-in nas” yani insanların meliki (mutlak sahibi ve hakimi)dir.

Âl-i İmran Suresi’nin: “(Resulüm!) De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah’ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik Senin elindedir. Gerçekten Sen herşeye kadirsin.” mealindeki 26. ayetinde ifade edildiği gibi mülkün mâlikidir.

Mülk Suresi’nin: “Mutlak hükümlerlik elinde olan Allah yüceler yücesidir ve O’nun herşeye gücü yeter.” mealindeki 1. ayetinde açık bir şekilde izah edildiği gibi mâlik-i mutlak, hâkim-i mutlak ve kâdir-i mutlak olan yüceler yücesidir.

Fatiha Suresi’nin: “Din (ceza) gününün mâlikidir.” mealindeki 4. ayetinin delalet ettiği üzere ahirette hesap gününün mâliki ve sahibidir.

Mümin Suresi’nin: “O gün onlar (kabirlerinden) meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah’a gizli kalmaz. Bugün hükümlerlik kimindir? Kahhar olan tek Allah’ındır.” mealindeki 16. ayetinde belirtildiği üzere yegane hükümlerlikdir.

Kâinattaki herşeyi yaratan ve tamamını kudretiyle kuşatan Allah Teâlâ’dır. Varlıkların tümünün Rabbi,

sahibi ve mâliki O’dur. Hiçbir mahluk için O’nun hükümlerliğinin haricinde olmak ve mülkünün dışına çıkmak mümkün değildir. Geliş O’ndan, dönüş de O’nadır. Veren de alan da O’dur. Yaşatan da öldüren de O’dur. Dilediğine dilediğini verir, dilediğinden dilediğini alır. Kimse O’na karşı koyamaz.

Dilerseniz bu hususları dilegetiren ayet-i kerimelerin bir kaçının mealini buyurun birlikte okuyalım.

“Herşeyin mülkü kendi elinde olan Allah’ın şanı ne kadar yücedir. Siz de O’na döneceksiniz.” (Yasin, 83)

“... Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah’a aittir. Sonunda dönüş de ancak O’nadır.” (Maide, 18)

“Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O’nundur.” (Taha, 7)

“Göklerin, yerin ve içlerindeki herşeyin mülkiyeti Allah’ındır. O, herşeye hakkıyla kadirdir.” (Maide, 120)

“Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herşeyin mülkü kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kıyamet saatini bilmek de O’na mahsustur. Siz O’na döndürüleceksiniz.” (Zuhruf, 85)

“Göklerin ve yerin mülkü O’nundur. O diriltir, öldürür, O, herşeye gücü yetendir.” (Hadid, 2)

“Göklerin ve yerin mülkü O’nundur. Bütün işler ancak O’na döndürülür.” (Hadid, 5)

“Bilmez misin, göklerin ve yerin mülkiyet ve hükümlerliği yalnızca Allah’ındır? Sizin için Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.” (Bakara, 107)

“Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah’ındır. İçinizdekilerini açığa vursanız da gizleseniz de Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir. Sonra dilediğini affeder. Dilediğine de azap eder. Allah herşeye kadirdir.” (Bakara, 284)

**Âlemde hakikî hükümrانlık
Allah Teâlâ'nındır.
O hükümrانlıkta huzur ve
mutluluk içinde yaşamak için
koyduğu kurallara uymak ve
yasaklarından
uzak durmak gerekir.**

"Allah çocuk edindi dediler. Haşa! O, bundan münezzehtir. Oysa göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir." (Bakara, 60)

"Göklerin ve yerin mülkü yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır." (Tevbe, 116)

"Göklerin ve yerin hükümrانlığı Allah'ındır. Allah'ın herşeye gücü yeter." (Al-i İmran, 189)

"Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dönüş de ancak O'nadır." (Nur, 42)

"Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine de erkek çocukları bahşeder." (Şura, 49)

"Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin kopacağı gün var ya, işte o gün batıla sapanlar hüsrana uğrayacaklardır." (Casiye, 27)

"Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi, bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur." (Casiye, 36)

"Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine ceza verir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir." (Fetih, 14)

"... Göklerdeki ve yerdeki O'na (Allah'a) aittir..." (Bakara, 255)

"O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı kafirlerin vay haline!" (İbrahim, 2)

"Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de yalnız O'nundur. O halde Allah'tan başkasından mı korkuyor sunuz?" (Nahl, 52)

"Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O zengindir, övgüye değerdir." (Hac, 64)

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O, yücedir, uludur." (Şura, 4)

Mealleri arzedilen ayetlerin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere âlemde hakikî hükümrانlık

Allah Teâlâ'nındır. O hükümrانlıkta huzur ve mutluluk içinde yaşamak için koyduğu kurallara uymak ve yasaklarından uzak durmak gerekir.

Tabii ki, insanların da kendi imkânları çerçevesinde mülkiyet ve hükümrانlıkları söz konusudur. Ama bu mülkiyet ve hükümrانlık geçici, izafi ve sürelidir, daimi değildir. O mülkiyet ve hükümrانlığı veren de alan da Allah'tır. Allah mülkü dilediğine verir, dilediğinden alır. Kimsenin buna itiraz etmeye hakkı yoktur. Bu hususta Noksânî'nin şu dörtlüğü oldukça anlamlıdır:

*Hakkın toprağına mülküm var deme
Dam ile harmanda hakkım var deme.
Güçlü kuvvetliyim arkam var deme
İnsanı sırt üstü yere seren var.*

İnsanlar Allah'ın kulu, varlıklar Allah'ın mülkü, bizler de elimizdekilerin bekçileriyiz. Bize düşen bekçisi olduğumuz şeyleri sahibinin emaneti olarak çok iyi kullanmak, onlardan sahibinin belirlediği ölçüler çerçevesinde yararlanmak ve yararlandırmaktır.

Elimizdeki emanete sahip çıkıp, bu benimdir diyerek mülkiyet iddiasında bulunmak doğru değildir. Bizler de dahil kâinattaki herşeyin Hakkın mülkü olduğunu bilmeli, mâlikinin iradesine aykırı söz ve davranışlardan kaçınılıyız.

Hepimiz dünyaya çıplak geldik, ahirete kefenle gideceğiz. Malımızla-mülkümüzle, eşimizle-dostumuzla, makamımızla-mevkiimizle gidecek değiliz. Topladıklarımızı tırlarla taşıyacak ve servetimizi sırtımızda götüreceğiz. Sorumluluk bizim, bırakacağımız varlık da başkalarının olacaktır. Evler el değiştirecek, mal-mülk de yeni sahipleriyle taşınacaktır. Yunus Emre'nin dediği gibi:

*Mal sahibi mülk sahibi,
Hani bunun ilk sahibi?
Mal da yalan mülk de yalan,
Var biraz da sen oyalan.*

Ne mutlu! Dünyada ukbaya yatırım yapıp, kazançlarını ahirette kalıcı kılanlara.

Ne mutlu! Dünya tarlasına ekip, cennet bahçesinde ürününü alanlara.

Ne mutlu! Orucu dünya, iftarı da ahiret olanlara.

Ne yazık! İnsanları aldatmaya ve ağılatmaya yeltenenlere.

Ne yazık! Çalıp çırıp haramı helale katmaya yönelenlere.

Ne yazık! Dünyaya dalıp ukbayı ihmal edenlere.

Allah Bizimle Ama Biz Kiminleyiz?

Allah Teâlâ insanları yaratmış, yaşatmış ve sayısız nimetlerle kuşatmıştır. Onları başı boş ve kendi hallerine bırakmamıştır. Eşleri, çocukları ve yakınları ile birlikte yaşamalarına elverişli imkân ve mekânları ihsan etmiştir. Kendisi de sürekli onların yanında ve yakınında olmuştur.

İnsanları devamlı yönetim ve denetiminde bulunduran Allah Teâlâ, onlara kendilerinden daha yakın olmuştur. Her iş ve davranışlarını görüp gözetmiş ve her hallerinden haberdar olmuştur. Yaptıkları yanlışları yüzlerine vurmamış, pişman olup dönüş yapmalarını istemiştir. Kötülüklerini derhal cezalandırma cihetine gitmemiş, tevbe etmeleri için zaman tanımış ve fırsat vermiştir. Ancak kötülüklerden dönüş yapmayı ısrar etmeleri hâlinde, zamanı gelince cezalarını çekeceklerini bildirmiştir. Yani mühlet vermiş ama ihmal etmemiştir. Devamlı denetlendiklerini, yaptıklarının kaydedildiğini bildirmiş ve dikkatli davranmalarını dilemiştir. Yaradan'ın yanlarında ve yakınlarında olduğunu unutmamaları hususunda önemli uyarılarda bulunmuştur. Ona yar ve yakın olmak isteyenler, bu uyarılara uymalı ve hiçbir zaman Allah'ı unutmamalıdır. Görmek istediği yerlerde bulunmalı, görmek istemediği yerlerde de bulunmamalıdır. Her zaman ve her yerde Hakk'ın gözetim ve denetiminde olduklarını bilmeli, bu inanç ve bilinçle kullukta kusur etmemenin gayreti içinde olmalıdırlar.

Bu ve benzeri konularda mensupları ile müdavimlerini aydınlatıp bilinçlenmelerine katkıda bulunmanın gayreti içinde olan YOYAV, ayda bir defa düzenlediği "Sorun Söyleyelim" sohbet toplantılarının 2014 yılı Mart ayı halkasında "Allah Bizimle Ama Biz Kiminleyiz?" sorusunu gündeme getirerek düşünce,

duygu ve davranışlarda daha dikkatli ve dirayetli olmanın zarureti ifade etmeye çalıştı.

22 Mart 2014 Cumartesi günü vakıf mensuplarından Gülten Bozbay, Nimet Boyacıoğlu ve Lütfiye Bozbay'ın ikram ettikleri öğle yemeğinden sonra salondaki yerlerini alan davetlilere önemli açıklamalarda bulunan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı yönlendirici konuşmada şu cümlelere yer verdi:

"Ömür boyu Allah'ın inâyet, hidâyet ve himâyesinde olmanın gayret ve kararlılığı içinde olduklarına inandığım kıymetli konuklar, her zaman ve her yerde Hakk'ın yönetim ve denetiminde olduklarını düşünüp davranışlarını o doğrultuda dizayn etmelerini dilediğim değerli dostlar, Yaradan'a yar ve yakın olma yolunda kaim ve dâim olmalarını temenni ettiğim sevgili kardeşlerim, basınımızın güzide temsilcileri!

Allah Teâlâ'nın, kullarının yanında ve yakınında olduğunu hatırlatıp, bu yakınlığın mana ve mâhiyeti ile mesuliyetini müdrik olmanın lüzum ve ehemmiyetini arz ve ifade edip, hâl ve hareketlerimize çeki düzen vermemize yardımcı olmak amacıyla düzenlediğimiz bu sohbet toplantısına katılarak konu ile ilgili bilgi birikimimizle düşüncelerimizi siz saygıdeğer konuklarımızla paylaşmamıza vesile olan seçkin heyetinizi en içten ve samîmî duygularımızla selamlıyor, şerefli varlığınıza toplantımızı taçlandırmanızın haz ve huzuru içinde hepimize hürmet ve muhabbetlerimizi arz ederek hoş geldiniz diyorum.

Yaradan'a yaklaşmamız, yaratıkları ile kucaklaşmamız ve yasaklarından uzaklaşmamız temennisi ile sözlerime başlarken, hayatımızın her aşamasında her iş ve uğraşımızda Hakk'ın rızasını

hedeflememizi ve hayat yolculuğunda Hak dostları ile birlikte olmamızı diliyorum.

Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in birçok yerinde Allah Teâlâ'nın kullarının yanında ve yakınında olduğu dikkatimizi getirilmektedir. Bu cümleden olarak:

Hadîd Suresi'nin 4. ayetinde: "O, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'ın üzerine istivâ edendir. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız, O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür."

Nisa Suresi'nin 108. ayetinde: "İnsanlardan gizler de Allah'tan gizlemezler. Halbuki geceleyin, O'nun razı olmadığı sözü düzüp kurarken O, onlarla beraber idi. Allah yaptıklarını kuşatıcıdır (O'nun ilminden hiçbir şeyi gizleyemezler)."

Enfâl Suresi'nin 19. ayetinde: "(Ey kâfirler!) Eğer siz fetih istiyorsanız, işte size fetih geldi! (Yenelim derken yenildiniz.) Ve eğer (inkârdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha iyidir. Yine (Peygamber'e düşmanlığa) dönerseniz, biz de (ona) yardıma döneriz. Topluluğunuz çok bile olsa, sizden hiçbir şeyi savamaz. Çünkü Allah müminlerle beraberdir."

Tevbe Suresi'nin 40. ayetinde: "Eğer siz ona (Resûlullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil), ona Allah yardım etmiştir: Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükunet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçalttı. Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür, hikmet sahibidir."

Tâ Hâ Suresi'nin 46. ayetinde: "(Allah, Musa ile Harun'a) Buyurdu ki: Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; işitir ve görürüm."

Bakara Suresi'nin 186. ayetinde: "Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar."

Kaf Suresi'nin 16. ayetinde: "Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız."

Hûd Suresi'nin 61. ayetinde: "Semûd kavmine

Dr. İbrahim Ateş.

de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı. Ve sizi orada yaşattı. O halde O'ndan mağfiret isteyin; sonra da O'na tevbe edin. Çünkü Rab-bim (kullarına) çok yakındır, (dualarını) kabul edendir."

Se'be Suresi'nin 50. ayetinde: "De ki: Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'ân) sayesinde. Şüphesiz O, işitendir, yakındır."

Yukarıda mealleri arz edilen ayet-i kerimelerin ilk beşinde Allah Teâlâ'nın kullarının yanında, son dördünde de onlara yakın olduğu vurgulanmıştır. Bu ayetlerde beyan buyurulduğu üzere, Allah Teâlâ müminlerin yanında ve yakınındadır. Peki müminler Allah'ın huzurunda, O'nun yönetim ve denetiminde olduklarının farkında mıdır? Bu ilahî lutfu mazhar olmanın mesuliyetini müdrik midirler? Yaradan'a yar ve yakın olmaya yönelmekte midirler? Yoksa Allah'ın kendilerine yakın ve yanlarında olduğunun bilincinde değil midirler? Bunlar ve benzeri soruların

cevaplarını birlikte aramamız için bugünkü sohbeti tertitledik. Mevlâ-i Müte'âl Hazretlerinden bana bildiklerimi anlatıp aktarmada, sizlere de duyduklarınızı anlayıp uygulamada tevfikini refik etmesini niyaz ediyorum.

Hadîd Suresi'nin mealî sunulan 4. ayet-i kerimesinde vurgulandığı üzere, insanlar nerede olursa olsunlar, Allah Teâlâ onlarla beraberdir.

Kıyame Suresi'nin: "İnsan, kendisinin başı boş bırakılacağını mı sanır!" mealindeki 36. ayetinde hatırlatıldığı üzere insan dünyada başı boş bırakılmamıştır.

Kaf Suresi'nin: "İki melek (insanın) sağında ve solunda oturarak yaptıklarını yazmaktadırlar. İnsan, hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın." mealindeki 17-18. ayetleri ile İnfitar Suresi'nin: "Şunu iyi bilin ki, üzerinizde bekçiler, değerli yazıcılar vardır. Onlar yapmakta olduklarınızı bilirler." mealindeki 10-12. ayetlerinde açıkça ifade edildiği üzere insan, yarıdan ayrılmayan ve her yaptığını kaydeden melekler tarafından gözetilmekte ve denetlenmektedirler.

Böyle bir denetimin olduğuna inanmayanlar, inkâr ehli münkirlerdir. Bunların, Yaradan'ın yasa-

**Yaradan'a yaklaşan,
yasaklarından uzaklaşır.
Yasaklarına yaklaşan da,
Yaradan'dan uzaklaşır.**

larına uymaları ve yasaklarından geri durmaları beklenmez. Zira onlar, Allah'tan korkmaz, insanlardan utanmazlar.

Allah'ın kendileri ile beraber olduğuna ve melekleri tarafından denetlendiklerine inanıp, bu beraberlik ve denetimi umursamayıp pervasızca davranışlarına devam edenler de, inandıklarına uymayan ve Yaradan'ına yakın olmanın hazzını duymayan duyarsız ve dirayetsiz insanlardır.

Allah Teâlâ ile birlikte olmanın bilincine eremeyen bu insanlar, gerçekleri göremeyen gafillerdir. Allah'ı unutup dünyaya dalan ve kulluk görevlerini ifadan geri kalan bu insanlarla, devamlı Allah'ın denetiminde olduğunun idraki içinde olup, davranışlarını o doğrultuda dizayn eden dirayetli ve dindar Müslümanların aynı kategoride olacakları düşünülemez. Başka bir ifade ile Yaradan'a yan bakanlarla, O'na yalvarıp yakaranların akıbetleri aynı olmaz.

"Azana ve dünya hayatını ahirete tercih edene şüphesiz cehennem tek barınaktır. Rabbinin makamından korkan ve nefsinin kötü arzularından uzaklaştıran için ise şüphesiz cennet yegâne barınaktır." (Nâzi'ât, 37-41)

"Her nefis kazandığına karşılık bir rehindir. Ancak defteri sağdan verilenler böyle değildir; onlar cennettedirler. Suçlulara: 'Sizi bu yakıcı ateşe sürükleyen nedir?' diye sorarlar. Onlar derler ki: 'Namaz kılanlardan değildik. Yoksulu doyurmuyorduk. (Batıla) Dalanlarla birlikte dalyorduk. Ceza gününü de yalan sayıyorduk. Sonunda bize ölüm gelip çatı.' (Müddessir, 38-47)

"Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cennet vardır." (Rahman, 46)

"İman edip salih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır. Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." (Beyyine, 7-8)

Mümin, Yaradan'ına yakın olan ve yarınını bakan kimsedir. Dolayısıyla o, dünyada huzurlu, ahirette bahtiyar olur. Kulluğun kıvamını Kur'an'da bulur. O'na bakar, O'nu okur, O'nunla yaşar, gönül dünyasını O'nunla dokur. Her iş ve uğraşında Ya-

"Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar."

(Bakara, 186)

radan'ın rızasını gözetir. Dünyada kalacağı kadar dünyası, ahirette kalacağı kadar da ahireti için çalışır. Dünyaya dalıp ahiret hazırlığını ihmal etmez.

Haşr Suresi'nin: "Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." mealindeki 18. ayetinde vurgulanan ilahi uyarıya uymanın huzurunu kalbinin derinliklerinde duyar.

Yaradan'a yakın olmayan da yarınını düşünmez, bugüne bakmakla yetinir. Gününü gün eder, nerede bir eğlence bulursa oraya gider. Şairin dediği gibi:

*"Yarını yarın gören, kim der bugün yarın görür?
Görmeyen yarın bugün, yarın nasıl yarın görür?"*

Yaradan'a yaklaşan, yasaklarından uzaklaşır. Yasaklarına yaklaşan da, Yaradan'dan uzaklaşır. Yasaklara dalan ve onlarla iç içe olan ise Allah'ı unuttur, yakınlığını hissetmez olur. Allah'ı unutan da kendini unuttur ve yoldan çıkar. Buyurun Haşr Suresi'nin 19. ayetini birlikte okuyalım:

"Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da onlara kendilerini unuttuğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir."

Allah ile olmak isteyen, O'nun emirlerine uyar, evlerine (mescidlere) gider. Huzûr-u kalp ile huzurunda olmaya çalışır. Kafası, kalbi ve kalıbı ile huzûr-u Hak'ta olmanın gayreti içinde olur. Bedenini Allah'ın önüne koyup, beyni ile başka uğraş içinde olmaz. Kalbini iman ve Kur'an ile doldurur. Orada mâsivâyâ yer bırakmaz. Devamlı O'nu anar ve andırmanın gayreti içinde olur.

Mana büyüklerinden bir zat öğrencilerinden birini diğerlerinden daha çok sever. Bunu gören öğrenciler bir gün hocalarına: "Hocam! Bu öğrencinizi bizden çok seviyorsunuz. Onun bizden farkı nedir?" derler. Hoca Efendi bu sorunun cevabını, öğrencileri bir sınavdan geçirerek verme cihetine gider. Onlara: "Çocuklar! Her biriniz bir kuş alın ve Allah'ın görmediği yerde kesip, bana getirin." der. Öğrencilerden kimi bir civciv, kimi bir tavuk, kimi de ele geçirdiği bir kuşu alıp kimsenin olmadığı yerde keser ve hocasına getirir. Ancak hocanın çok sevdiği öğrenci uzun bir süre sonra ağlayarak eli boş döner. Hoca niçin geciktiğini ve neden eli boş

döndüğünü sorunca, öğrenci özür dileyerek: "Hocam! Özür dilerim. Nereye gittiysem Allah'ı orada buldum. Allah'ın olmadığı bir yer bulamadım. Dolayısıyla emrinizi yerine getiremediğim için üzgünüm." der. Hoca da öğrencilerine dönerek işte bu arkadaşınızı bu duygu ve düşüncesinden dolayı hepimizden çok seviyorum der.

Malumunuz olduğu üzere Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) ve arkadaşı Hz. Ebubekir (r.a.) Mekke'den Medine'ye hicret ederken gece vakti Sevr dağına çıkmışlar ve üç gece buradaki mağarada kalmışlardı. Sonra gizlendikleri mağaradan çıkarak Kızıldeniz sahil yolundan Medine'ye ulaşmışlardı. Mağarada kaldıkları zaman süresince bazı mucizeler vuku bulmuştu. Allah Teâlâ Resûlünü müşriklerin kötülüklerinden örümcek ve güvercin gibi mahluktan bir kısmını görevlendirerek korumuştur. Bu olay Tevbe Suresi'nin meali arz edilen 40. ayetinde şöyle anlatılmaktadır:

"Siz o Resul'e yardım etmeseniz de Allah ona yardım eder. Hani o kafirler, onu Mekke'den çıkardıkları vakit sadece iki kişiden biri iken (Hz. Muhammed ve Ebu Bekir) ikisi de mağarada buldukları sırada arkadaşına: Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir diyordu. Allah onun kalbine sükûnet ve kuvvet indirmişti ve onu sizin bilmediğiniz ve görmediğiniz askerler ile de desteklemişti..."

Hz. Ebu Bekir (r.a.) mağaradaki bir hatırasını şöyle anlatıyor: "Hz. Peygamber (s.a.v.) ile mağarada iken, müşrikler bize o kadar yaklaştılar ki biz onları görüyor ve seslerini işitiyorduk. O'na zarar verirler diye çok korktum ve "Yâ Resûlallah eğilip baksalar bizi görecekler" dedim. Bunun üzerine Resûlallah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Sen burada yalnızca ikimiz mi varız zannediyorsun. Allah da bizimle beraberdir."

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in, arkadaşı Ebu Bekir ile birlikte yaptığı bu hicret yolculuğundan alınması gereken bazı önemli dersler vardır. Örneğin:

- 1- İmkân nispetinde yola yalnız değil, bir arkadaşla birlikte çıkılması,
- 2- Yolculuktan önce yoldaşın seçilmesi,
- 3- Kişinin kendisinden daha üstün biri ya da doğru olduğuna inandığı biri ile yola çıkması,
- 4- Kişinin yolculuk esnasında yol arkadaşının rahatını kendininkinden daha çok düşünmesi,
- 5- Yol arkadaşlığı yapan kişilerin, yolculuk

Yaradan'a yar ve yakın olmanın yolu, O'na kulluktan geçer ve O'na secde etmekle doruk noktaya ulaşır.

süresince birbirini üzmemeye özen göstermesi, herhangi bir nedenle üzülmeye halinde: "Üzülme" diye onu teselli etme cihetine gitmesi,

6- Yol arkadaşlarının birbirine samimi ve sevecen davranışlarda bulunması.

Arz edilen açıklamalardan anlaşılacağı üzere Allah Teâlâ dinine yardım edenlere ve yolunda gidenlere yardım eder. Onların yar ve yardımcısı olup lutfu, ihsanı ve ikramı ile onların yanında olur. Muhammed Suresi'nin:

"Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dini-ne) yardım ederseniz O da size yardım eder. Ayaklarınızı kaydırmaz." mealindeki 7. ayeti, bu gerçeği dile getirmektedir.

Yaradan'a yar ve yakın olmanın yolu, O'na kulluktan geçer ve O'na secde etmekle doruk noktaya ulaşır. Alak Suresi'nin:

"Allah'a secde et ve (yalnızca O'na) yaklaş!" mealindeki 19. ayetinde bu hakikat dile getirilmektedir.

Mevlâ-yı Mûte'âl Hazretlerine yaklaşmanın mutluluğunu yaşamak isteyen her Müslüman, namazları vaktinde kılmanın ve çokça secde etmenin gayreti içinde olmalıdır. Dolayısıyla kulaklarının birine bu ayet-i kerimeyi, diğerine de: "Kulun Allah'a en yakın olduğu an secdede olduğu andır." mealindeki hadîs-i şerîfi küpe edinmelidir.

Ömür boyu namaz ve niyaz ile Allah'ın huzurunda ve sünnet-i seniyyeye sarılarak Resulullah (s.a.v.)'in izinde olmamız temennisi ile sözlerimi noktalarken, mana büyüklerinden Şibli merhumun: "Amenna, Allah bizimle ama biz kiminleyiz?" sorusuna, "Allah ve ehlullah ileyiz." diyebilecek düşünce, duygu ve davranışta olmamızı diliyor, hepimizi hürmet ve muhabbetle selamlıyorum."

Mevlâ-yı Mûte'âl Hazretlerine yaklaşmanın mutluluğunu yaşamak isteyen her Müslüman, namazları vaktinde kılmanın ve çokça secde etmenin gayreti içinde olmalıdır.

Üç Aylar ve Kutlu Doğum

Peygamberimizin dünyaya teşrifleri asırlardır milletimizin tarafından Mevlid Kandili olarak kutlanmıştır. Ancak bu kutlama günleri sığmamış, haftalara, hafta aylara kadar devam etmiştir. Bu düşünce ile miladi takvime göre Peygamberimizin doğum gününü içine alan haftayı, 1989 yılından itibaren Diyanet İşleri Başkanlığı'nca "Kutlu Doğum Haftası" olarak ilan edilmiştir.

Ülkemizde ve tüm dünyada Peygamberimizin dünyayı şereflendirdiği bu gece, Müslümanlar arasında büyük bir coşku ile kutlanmakta, Peygamberimiz derin bir saygı ile anılmaktadır.

Millî ve manevî bayramlarımızı kutlamayı gelenek haline getiren YOYAV, her yıl olduğu gibi bu yılda üç ayların başlangıcı olan Recep ayının birinci gününe denk gelen Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle 20 Nisan 2015 Pazartesi günü saat 13.30'da önemli ve anlamlı bir program düzenledi.

Programda ilk konuşmayı yapan kurs öğretmenlerinden Ayşe Doyuk, günün mana ve önemine vurgu yapan konuşmasında şunları söyledi:

"Değerli misafirlerimiz ve sevgili YOYAV'lılar, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in dünyayı teşriflerinin 1444. yıl dönümünde O'nu anmak için düzenlemiş olduğumuz programa hoş geldiniz. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz (s.a.v.)'in doğumunun İslâm âlemine ve tüm insanlığa hayırlara ve güzelliklere vesile olmasını yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Bu gün aynı zamanda Hicri takvimle 1 Recep 1436 üç ayların başlangıcı.

Üç aylar, birbiri ardına açılan rahmet ve mağfiret kapıları olan Recep, Şaban ve Ramazan ayını içinde barındıran Regâib Kandili ile başlayan, Miraç ve Berat'le devam eden, bin aydan daha hayırlı Ka-

dir gecesiyle zirveye ulaşan, Ramazan bayramıyla da manevî yükseliş ve başışlanma aylarıdır.

Bu mübarek ayların manevî değerine Hz. Peygamber (s.a.v.) işaret etmiş ve şöyle buyurmuşlardır:

"Recep Allah'ın, Şaban benim, Ramazan da ümmetimin ayıdır."

"Ey Allah'ım! Recep ve Şaban'ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a kavuştur."

"Allah'ım! Bizleri Regâible sana rağbet eden, Miraç ile yücelen, Berat ile kurtuluşa eren, kadri-ni idrak ederek Ramazanın sonunda cenneti hak eden kullarından eyle."

İşte o rahmet Peygamberi (s.a.v.)'nin ümmeti olarak, bize düşen görevlerin başında yaşadığımız ana kadar ki hayatımızın muhasebesini yapmak için çok özel bir fırsat veriyor Rabbim bize. Üç ayların bir rahmet yağmuru gibi Müslümanların üzerine yağması dileğiyle..."

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e getirilen salatü selamların ardından ikinci konuşmayı yapan kurs öğretmenlerinden Gültekin Alkan Hz. Muhammed (s.a.v.)'in insanlığa ışık tutan yüksek ahlakı ve kutlu doğumunun bütün insanlık için önemli bir gün olduğunu şu cümlelerle dile getirdi:

YOYAV kurs öğretmenleri (soldan sağa) Gültekin Alkan, Ayşe Doyuk ve Afet Tan üç aylar ve kutlu doğum programında.

Programa katılanlardan bir grup.

“Hepimizin malumu olduğu üzere kutlu doğum şerefli doğum demektir. Kutlu Doğum sıradan bir doğum değil, insanlığın ufkuna bir hidayet güneşinin doğuşudur. Kutlu doğum, risalet zincirinin son halkası olan Hz. Muhammed (s.a.v.)’in dünyayı teşrifidir. Evrensel mesajı insanlığa sunuşudur.

Hiç şüphesiz ki sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’in Kutlu Doğumu biz Müslümanlar, hatta bütün insanlık için en önemli bir gündür. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.v.) Kur’an’ın ifadesi ile “Alemlere rahmet” (Enbiya/107), “İnsanlığa örnek” (Ahzab/21) olarak gönderilmiştir.

O’nun kalplere yerleştirdiği iman ışığı sayesinde yanlış inançlar silindi cehaletin yerine ilim, zulmün yerine hak ve adalet, kin ve düşmanlığın yerine insan sevgisi geldi. Gerçek anlamda İslam kardeşliği kuruldu. Kadın, ailede ve toplumda layık

olduğu değere kavuştu. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), insanlara, dünyada ve ahirette mutlu olmanın yollarını gösterdi. Öğrettiği ahlak ilkelerini önce kendisi yaparak en güzel örnek oldu. O’nun gelmesi ile insanlar, insan olduklarının farkına vardılar ve insanca yaşamının huzuruna erdiler. Ahlakı Kur’an ahlakı idi. Adeta yaşayan bir Kur’an’dı, Kur’an’ı anlamak isteyenler O’nun hayatına, O’nu anlatmak isteyenler de Kur’an’a bakmalıydılar.

Ne mutlu O’na ümmet olanlara, ne mutlu O’nu okuyup anlayanlara, ne mutlu O’nun yolundan gidenlere.”

*Şimdi Seni ananlar, Düşkünlerin kanadıydın,
Anıyor ağlar gibi... Yoksulların sahibi...
Ey yetimler yetimi, Nerde kaldın ey Resul,
Ey garipler garibi! Nerde kaldın ey Nebi?*

dizeleriyle Peygamber sevgisini dile getiren ünlü şairimiz Arif Nihat Asya’nın “Naat” isimli şiirini Gültekin Alkan’ın okuması ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in mübarek güzel isimlerinin zikredilmesi programa ayrı bir renk katarak manevî duyguları doruk noktaya ulaştırdı.

YOYAV kurs öğretmenleri tarafından okunan Kur’an-ı Kerim’in ardından Ruh-u Resûlullah’a ithafen okunan 10 hatm-i şerfin duası yapılarak sevabı ruhlarına armağan edildi.

Program, sunulan gül suyu ile güllü lokumdan oluşan ikramın alınmasıyla noktalandı.

Okunan hatm-i şerflerin duasını Ayşe Doyuk yaptı.

Hatim duasına katılanlardan bir grup.

Hatim duasına katılanlardan başka bir grup.

Program sonu sunulan ikramdan bir görüntü.

Yunusça Yaşamak

Anadolu'yu aydınlatan ve düşünceleri ile dünyaya ışık tutan mana büyüklerinden olan merhum Yunus Emre'yi gönlünde yaşatan yüce milletimiz, şiirlerini terennüm etmekte, uyarılarına uymakta ve dile getirdiği aşk-ı ilahî ile insan sevgisini yaşamaya ve yaşatmaya çalışmaktadır. Hayatını örnek almakta ve düşüncelerini nesilden nesile aktarmaktadır. Adına okullar, kültür merkezleri ve hayır müesseseleri yapmaktadır. O'nu anlamak ve anlatmak için günler, haftalar tertiplemekte ve programlar düzenlemektedir.

Bu cümleden olarak YOYAV, Yunus Emre Kültür Haftası ve Vakıflar Haftası dolayısıyla 9 Mayıs 2015 Cumartesi günü, Ankara'daki Leyla Gencer Sahnesi'nde, Opera Sanatçısı İpek Böler'in eseri olan "Gel Gör Beni Aşk Neyledi" konulu görkemli bir program gerçekleştirdi. İpek-Cumhur Böler'in başrolde oldukları bu programda Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ile Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nün güzide sanatkârları görev aldılar.

Davetlilere duygulu dakikaların yaşatıldığı bu manalı ve muhtevalı programın hitamında kısa bir teşekkür konuşması yapan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, duygu ve düşüncelerini şu cümlelerle dile getirdi:

"Kıymetli konuklarımız, saygıdeğer sanatkârlar, sevgili sanatseverler, basınımızın güzide temsilcileri!

Yunus Emre Kültür Haftası ve Vakıflar Haftası etkinlikleri çerçevesinde, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın kıymetli katkıları

ile düzenlediğimiz "Gel Gör Beni Aşk Neyledi" konulu böylesine anlamlı ve önemli bir programda sizlerle bir araya gelmenin haz ve huzuru içinde yüce heyetinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, şerefli varlığınıza programımızı taçlandırmanızdan dolayı hepimize takdir ve teşekkürlerimizi arz ederek hoş geldiniz diyorum.

Tasavvuf tarihinin köşe taşlarından, fikir fezaamızın figürlerinden ve şuurlu şairlerimizin öndegelenlerinden olan Yunus Emre, Hak ve hakikat aşığı büyük bir insandır. Geçmişte ve günümüzde milyonlarca müslümanın meftun olduğu O büyük insanın şiirlerini, ilahilerde ve şarkılarda dinlemeye doymayan sevenleri, O'nu sık sık ziyaret etmekte ve değişik tarihlerde anma toplantıları tertiplemektedirler. Takdirle takip edilen bu toplantılardan biri de şerefli varlığınıza onurlandırdığınız "Gel Gör Beni Aşk Neyledi" konulu bu programdır.

Düşünce dünyamızın dâhîlerinden olup, adına eserler yazılan, vakıflar kurulan, okullar yapılan ve kültür merkezleri açılan büyük insan Yunus Emre'yi hürmet, muhabbet ve mağfiretle anmak amacıyla düzenlediğimiz böylesine güzel bir programı gerçekleştirmenin bahtiyarlığı içindeyiz.

Gösteriden bir görüntü.

Gösteriden başka bir görüntü.

Gösteriden diğer bir görüntü.

Kendinden söz ederken miskîn, fakir, garib, bîçare ve dervîş deyimlerini kullanarak büyük bir tevazu örneği sergileyen Yunus Emre, düşüncelerini Kur'ân ve sünnete dayandıran, davranışlarını dindarlık, duyarlılık, dostluk, doğruluk, sevgi ve saygıyla dizayn eden dirayetli, dikkatli ve dâhî bir insandı. Aşk-ı ilâhî ile muhabbet-i Muhammedî'yi dilinden düşürmeyen bir Hak aşığı idi.

*Ben yürürüm yâne yâne, aşk boyadı beni kâne.
Ne âkilem ne divâne, gel gör beni aşk neyledi.*

*Gah eserim yeller gibi, gah tozarım yollar gibi.
Gah akarım seller gibi, gel gör beni aşk neyledi.*

*Miskin Yûnus bî-çareyim, başdan ayağa yâreyim
Dost elinden âvâreyim, gel gör beni aşk neyledi.*

dizeleriyle bu ölümsüz aşkını dilegetiriyordu.

İzleyicilerden bir grup.

*İşitin ey yârenler, aşk bir güneşe benzer.
Aşkî olmayan gönül, misâl-i taşa benzer.*

*Taş gönülde ne biter, dilinde ağu tüter,
Nice yumşak söylese, sözü savaşa benzer.*

*Aşkî var gönül yanar, yumuşar muma döner.
Taş gönüller karamış, sarp katı kışa benzer.*

dizeleriyle de ilâhî aşktan yoksun olanların kararıp, katılaştan gönüllerinin hâlini ifade ediyordu.

Bizleri Yunusça yaşama yolunda buluşturan ve bu güzîde topluluğu oluşturan sanatkarlarımıza özellikle eseri meydana getiren Sayın İpek Mutaf Böler Hanımefendi ile değerli eşi Sayın Cumhuriyet Böler Beyefendi'ye gönülden ve samîmî şükranlarımızı sunuyor, rıza-i Rahman'a nail ve hayat boyu her hayırlı muratlarının hâsıl olmasını niyaz ediyorum.

Ne mutlu Yunus Emre'nin uyarılarına uyanlarla, dile getirdiği ilâhî aşk ile insanî sevginin sıcaklığını gönüllerinin derinliklerinde duyanlara diyerek sözlerimi noktalarken, hepimize Yunusça yaşama yoluna devamlı ve dirayetli adımlar dileğiyle saygılar sunuyorum."

YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, İpek Mutaf Böler ve Cumhuriyet Böler'e plaket ve birer buket takdim etti.

Dr. İbrahim Ateş, Cumhuriyet Böler ve İpek Mutaf Böler ile birlikte.

Anadolu, Ana Dolu

İnsanın doğup dünyaya gelmesinde ve beslenip büyümesinde annenin büyük rolü vardır. Allah Teâlâ, anneyi evladını dünyaya getirme imkânı ile donatmıştır. Anne, insan üreten insandır. Allah yaratır, anne üretir. Herkes iş üretebilir, fikir üretebilir, eser üretebilir ama çocuk üretemez. Ancak anne, Allah'ın inayeti ile çocuğunu üretir. Tabii ki, çocuğun dünyaya gelmesinde babanın da önemli rolü vardır ama cenînin ana rahminde gelişmesinde ve doğup dünyaya gelmesinde annenin rolü babaninkine kıyaslanamayacak kadar büyüktür.

Figen Çalışkan

İnsanı yaratan ve yaşatan Allah Teâlâ, doğurup dünyaya getiren anne, besleyip büyüten baba, iman ve İslam'a davet eden de Hz. Peygamber (s.a.v.)'dir. Dolayısıyla her insan Allah'a ibadet, Peygamber'e itaat ve ebeveyne ihsan ile yükümlüdür.

Dinimiz, anne ve babaya itaatin üzerinde durmakla birlikte, anneye özel bir önem atfetmektedir. Zira annelerin çocukları üzerinde herkesten fazla emeği bulunmakta, yavruları üzerinde en derin şefkat ve merhamet hissini anneler taşımaktadır. İnsanlar içinde iyilik etmeye en layık olan kişi sorulduğunda Hz. Peygamber (s.a.v.)'in üç defa anneyi, dördüncüsünde ise babayı zikretmesi bunun bir göstergesidir. Lokman Suresi'nde de annelerin ayrıcalığı şöyle ifade edilmektedir: "Biz insana, annesine babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun süttten kesilmesi de iki yıl kadar sürer."

Ayette de işaret edildiği üzere anneler, yavrularını dünyaya getirmeden önce türlü zorluklara katlandıkları gibi, dünyaya getirdikten sonra da onları şefkatle beslemişler, büyümüşlerdir. Bu emeklerine karşılık olarak annelerimize iyi davranmak hem dinî, hem de insanî görevimizdir.

Bu gerçeği göz önünde bulunduran YOYAV, yıllardır yürüte geldiği kültürel etkinliklerde annelerin ailedeki yerleri ile evlat üzerindeki haklarını detaylı bir şekilde dile getirmenin yanında, anneler günü dolayısıyla düzenlediği programlarda, annelerle ilgili önemli bilgiler vererek çocuklarla torunların, anneleri ile ninelerine saygıda kusur etmemelerini tavsiye ve telkin etmektedir.

10 Mayıs 2015 Pazar günü ülke genelinde coşku ile kutlanan anneler günü dolayısıyla düzenlediği "Anadolu, Ana Dolu" konulu kutlama programında da annelere gösterilmesi gereken sevgi ve saygı hisleri ile sunulması icap eden hizmet ve hürmet hakkında detaylı açıklamalarda bulundu.

Saygı duruşu ve İstiklâl Marşı ile başlayıp Figen Çalışkan'ın sunumuyla devam eden programda annelere sevgi ve saygı hislerini dile getiren

Program saygı duruşu ve İstiklâl Marşı ile başladı.

Fatma Yılmaz

dört konuşma yapıldı. İlk konuşmayı yapan YOYAV Kurs Öğretmenlerinden Fatma Yılmaz duygu ve düşüncelerini şu cümlelerle ifade etti:

“Saygıdeğer hocalarım, değerli misafirlerimiz, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Annelerimiz hiç izne ayrılmadan, emekli olmadan çalışan varlıklarımızdır. Hep vermenin ve içtenlikle sevmenin sembolüdürler. Başımızı dizlerine dayadığımız, dualarıyla ayakta durduğumuz, haklarını asla ödeyemeyeceğimiz meleklerimizdir. Bu duygu ve düşüncelerle anneler gününüzü kutluyor, her günlerinin özel gün tadında geçmesini temenni ediyorum. Hayatta olmayan annelerimize de yüce Allah’tan rahmet niyaz ediyorum.

İnsan, elindeki kıymetlerin, servetlerin değerini bazen bilemiyor. Ancak onu kaybedince anlıyor. Ama kaybedilen insansa, anaysa onu yerine koymuyor. Hele bu dünyadan ebedî âleme göçüp gitmişse, işte o anda evlat yüreği, dayanamaz ana ayrılığına...”

Fatma Yılmaz bu kısa konuşmasından sonra “Sol Yanım Acıyın Anne” başlıklı şiiri okudu.

Fatma Yılmaz’dan sonra kürsüye gelen Prof. Dr. Hanım Halilova da yaptığı selamlama konuşmasında şunları söyledi:

Prof. Dr. Hanım Halilova

“Bugün çok güzel bir gün. Hepimizin anneler günü kutlu olsun. Sayın Dr. İbrahim Ateş’e çok teşekkür ediyorum. Hiç kıramam onu. Bugün çocuklar, torunlar bana gelecekti. Dedim ki, ben YOYAV’a gideceğim o güzel yüzleri görmek için. O kadar temiz kalbiniz var ki, ben bugünlerde Ermeni meselesinden dolayı memleketi dolaşıyorum..

Biliyorsunuz hiçbir Türk soykırım yapmaz. Çünkü bizim annelerimiz çocuklarını öyle yetiştirmiyor. Bizim annelerimiz evlatlarını sevgi ile büyütmüşler. Bizim insanlarımızda kötü duygu yoktur. Bana göre o bir yalandır. Bizi, özellikle Türkiyemizi bölmek, parçalamak için bunları yaptılar. Yine de başarmayacaklardır. Büyük devletlerin desteği ile bunlar yapılıyor. Biliyorsunuz ben Azerbaycan’da Kadın

Tabur Komutanıydım. Elçibey ile birlikte Sovyetlere karşı bir mücadele verdim. O zaman bana devlet bakanlığı teklif etti. Ama ben reddederek kadın taburu kurdum. Sizin gibi güzel kadınlarımızla birlikte mücadele verdik. Onlar suçludur ama güçlüdür. Niye? Ermenilerle değil Ruslarla savaştık. Ruslar çekilsin biz o kadınlarla gidip o toprakları almazsam ben şerefsizim. Bizim annelerimiz bizi vatan sevgisi, millet sevgisi, bayrak sevgisi ile büyütmüşlerdir. Bu çok önemlidir. Benim başka milletlere de saygım var. Ama doğduğum toprakları, öz milletimi seviyorum. Onun için boşuna demiyorlar “Ana vatan”. Vatan için ölüme gideriz. Evlatlarımızı da öyle büyütüyoruz. Peygamberimizin çok güzel bir sözü var: “Cennet annelerin ayakları altındadır.” Çok güzel bir söz. Dede Korkut’ta da çok güzel bir söz var: “Ana hakkı Tanrı hakkı.” Çok enteresandır bu.

Hepinizi çok teşekkür ediyor, anneler gününüzü kutluyorum. Sağolun var olun.”

Prof. Dr. Hanım Halilova yaptığı bu kısa konuşmanın ardından yeni çıkan “Kahraman Türk Kadını” adlı kitabını YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş’e armağan etti.

Programda üçüncü konuşmayı yapan YOYAV Kurs Öğretmenlerinden Gültekin Alkan da, annelerin günlerini kutladığı konuşmasında şunları söyledi:

Gültekin Alkan

“Sayın başkanım, sevgili YOYAV’lılar, elleri öpülesi çok değerli anneler, hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, tüm annelerimizin anneler gününü kutluyor, hayatta olmayan annelerimize de yüce Allah’tan rahmet diliyorum.

Bugün anneler günü.

Hani o canımız yandığı zaman “Yandım Anne” diye haykırdığımız, hani o geceleri yattığımız zaman gelip yorganı üstümüze koyan ve odadan çıkarken bile dönüp evladına bakan, hani o duygu seli konularında hep evladını düşünen ve aklından çıkarmayan, cennet ayağının altında olan annelerimizin bugün bugün.

Dünyanın en kutsal varlıklarıdır anneler. En duygusal, en vefalı, en çok değeri bilinen ve haklarının ödenmesi imkânsız olan, baş tacımızdır. Ailenin temel direği olan anneler, evladının yetişmesi uğrunda kendi hayatını, gençliğini, güzelliğini güç ve kuvvetini harcamıştır. Onu nice zorluklarla dünyaya getirmiş ve bağına basarak, geceleri

yavrusunun uyuması için kendi istirahatını seve seve feda etmiş, çocuğunun ağladığında, kalbinin en derin yerinde acılar hissederek kıvranmış, onu mutlu gördüğünde en büyük saadeti tatmıştır. Çünkü anaların çocuklarına sevgileri karşılıksızdır. Gerçek sevgi ve merhameti görmek isteyenler, annelerimize bakmalıdırlar. Onların her bakışında sevginin ayrı bir yanı keşfedilir.

Hayatta en değerli varlığımız annelerimiz için ne yapılırsa azdır. Onlar her şeyin en güzeline layıktırlar.”

Gültekin Alkan yaptığı bu veciz konuşmadan sonra okuduğu bir anne-evlat hikayesi ve “Anam” başlıklı şiirle programa renk kattı.

Toplantıya katılan annelerle onları yalnız bırakmayan babaları sevgi ve saygı ile selamlayarak günlerini kutlayan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı konuşmada şu cümlelere yer verdi:

Dr. İbrahim Ateş

“Saygıdeğer anneler, kıymetli konuklar, değerli dostlar, sevgili kardeşlerim!

Yurdumuzda ve dünyamızda coşku ile kutlanan anneler günü dolayısıyla düzenlediğimiz bu güzel toplantıya teşrif ederek sevinç ve saadetimizi paylaşan siz kıymetli

konuklarımızı en içten ve samîmî duygularımızla selamlıyor, anneler gününde annelerimize gösterdiğimiz ilgi, ihtimam, sevgi, saygı ve samîmî yakınlığı hayat boyu yılın her gününde göstermemiz temennisi ile sözlerime başlarken, anneler gününü gönülden kutluyor, sağlık ve saadette daim olmanızı diliyorum.

Bilindiği üzere her yıl Mayıs ayının ikinci Pazar günü, başka ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de anneler günü olarak kutlanmaktadır. Anneler fedakârlığın, cömertliğin, karşılık beklemeden vermenin ve sevginin sembolüdür. Yüce dinimiz, anneye ve anne sevgisine özel bir yer vermiş, mutluluğun en üst noktası olan cenneti, annelerin ayakları altına sermiştir. Vaktinde kılınan namazdan sonra en sevimli işin, anne-babaya iyilik yapmak olduğunu, Allah'ın rızasını kazanmanın, cennete ulaşmanın yollarından birinin, anne sevgisinden ve anneye hizmet edip gönülünü hoş tutmaktan geçtiğini bildirmiştir. Bu konuda Kur'ân-ı Kerim'in İsrâ Suresi'nin 23-24. ayetlerinde şöyle buyrulmaktadır: “Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi,

ana-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara 'öf!' bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve deki: Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.”

Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadislerinde: “Allah'ın rızası, ana-babanın rızasında; Allah'ın gazabı da ana-babanın gazabındadır.” buyurulmuştur.

Anne-babaya görevlerimizi sadece bir gün için değil, senenin bütün günlerinde yerine getirmek mecburiyetindeyiz. Onlara iyilik ve ihstanda bulunmak, söz ve tavırlarımızla onları rencide etmemek, bıkkınlık ifade edecek hareketlerden kaçınmak, yüzlerine sert ve öfkeli bakmamak, İslâm'a ters düşmeyen isteklerini yerine getirmek, kısacası onları hoşnut edip memnun etmek dinimizin bizden istedikleri görevler cümlesindedir.

Çocukların dünyaya gelişine vesile olan anne-baba, insanın çocukluk devresinde, muhtaç olduğu bir zamanda en büyük hâmidirler. Çocukları için her çileye katlanırlar, her zorluğa göğüs gererler. Karşılığında hiçbir şey beklemeden hizmet ederler. Böylesine feragat ve fedakârlık timsali anne ile babanın insan üzerindeki hakları büyüktür.

Ailenin ilk temeli anne ile babadır. Cenab-ı Hak, kendisine şirk koşulmasını istemediği gibi anne-babaya karşı itaatsizliği de istemediğinden onlara ihsanı emir buyurmuştur.

Dolayısıyla anne ve babaya karşı sözle ve hareketle kalpleri kırılıp incitilmemeli, güler yüzlü olunmalı, daima hizmet ve yardımlarına koşulmalı, hoşnutlukları kazanılmalıdır. Anne-babaya şefkatli, saygılı, alçak gönüllü, edepli ve terbiyeli davranılmalı, hayatta buldukları sürece hayır duaları alınmaya çalışılmalıdır.

Biz evlatlara düşen vazife onları daima saygı ile anmak, her türlü ihtiyaçlarını tevazu ile karşılamaya çalışmaktır. Hayırlı evlatlar yalnız hayattayken değil, vefatlarından sonra da anne ve babalarına hürmeti unutmayanlardır.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in annelere ihsan, itaat ve ihtiramı emreden müteaddid hadîs-i şerîfleri vardır. Bunların başında: “Cennet annelerin ayakları altındadır.” mealindeki hadîs-i şerîfi gelir. Arapçası da Türkçesi de dört kelimedenden oluşan bu hadîs-i şerîf, anneler hakkında söylenen dört dörtlük bir sözdür.

Herkes bu hadîs-i şerîfi bilir ama çoğu kimse içeriğini inceleyip derinlemesine düşünmez. Nâçiz-

zâne kanaatımızca Allah Teâlâ inşallah, cenneti ayakları altına serdiği anneleri cehenneme atmaz. Tersine onlara eziyet ve işkence edenler azaba dûçar olurlar. Kişi, sadece kendini doğuran anneye değil, çocuğunu doğuran anneye de yani karısına, torununu doğuran anneye yani kızına ve gelinine de anne oldukları için saygı göstermelidir.

Öte yandan meali arz edilen bu hadîs-i şerîfle zimnen meşru evlilik ve çocuk edinmek teşvik edilmiştir. Zira nikahla meşru evlilik sonucu çocuk doğuran kadın, meşru anne olup, belirtilen müjdeye mazhar olur. Gayri meşru evlilikten çocuk edinen kadın ise, dünyaya getirdiği çocuğun annesi olsa da söz konusu müjdeye mazhar olan annelerden olamaz.

Kıymetli konuklar!

Sevgi sembolü ve merhamet dolu olan anneler, şefkat şahikasıdır. Yavrularını yabancılardan korumak için kendilerini siper ederler. Çocuklarına toz kondurmamak için canlarını tehlikeye atarlar. Bu şefkat ve hassasiyet sadece insanlarda değil, bütün canlılarda böyledir. Yavrusunu korumayan hiçbir yaratık yoktur. Allah Teâlâ anne olan her canlı varlığın kalbinde bu duyguyu var etmiştir.

Bunun içindir ki, annelerle dünyaya getirdikleri yavruları arasındaki göbek bağı kopsa da gönül bağı kopmaz. Çocuklarını dokuz ay karınlarında taşıyan anneler, doğurunca kucaklarında, büyüyünce de kalplerinde taşırlar.

Ancak çocukların annelerine yaklaşımları, annelerinki kadar yoğun ve sürekli olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü hepimiz biliriz ki, anneler çocuklarını büyüsünler diye taşırlarmış, çocuklar da ebeveynlerini ölsünler diye. Ebeveyn evladını görmeden duramaz, evlat ise ebeveynini onlar kadar aramamış. Anne çocuğunun ağzından çıkardığını yermiş ama evlat annesinin kaşığı ile yemek yemekten hoşlanmamış. “Baba evladına bir bağ vermiş, evlat babasına bir salkım üzüm vermemiş” sözü de bu gerçeği ifade eden bir atasözüdür.

Tabii, bu sözle çocukların tamamının ebeveynine karşı böyle nankör tavır takındıkları kastedilmemiştir. Büyük çoğunluğunun öyle olduğuna işaret edilmiştir. Yoksa geçmişte ve günümüzde anne-babasına kol-kanat gererek örnek davranışlar sergileyen evlat olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Dileğimiz böylesi vefakâr evladın çoğalması ve toplumda ilgisizliğe terk edilen ana-baba kalmamasıdır. Çocukların kendilerini dünyaya getiren, besleyip büyüten ve eğitip öğreten büyüklerine karşı daha duyarlı davranmaları, onlara kol-kanat

gerip şefkatle, hürmetle ve samîmiyetle her zaman hizmetlerinde olmalarıdır.

Bu duygu ve düşüncelerle sözlerimi noktalar-ken bugün buraya gelmeden önce yazdığım beş dörtlükten oluşan “Anadolu Ana Dolu” başlıklı şiirle sizleri selamlayarak huzurunuzdan ayrılmak istiyorum.”

*Anadolu, Ana dolu
Hakk'ın kulu, halkın kolu.
Bağı, bahçesi ve yolu,
Ana ve nineyle dolu.*

*Ebeveyne karşı ihsan
İle yükümlüdür insan.
Böyle diyor bize Kur'ân.
Oku, öğren, olma nâdân.*

*Seni karnında taşıyan,
Yaşatmak için yaşıyan,
O anaya ol âşiyân.
Sev, say, nankör olma aman.*

*Hayat boyu her gün, her an,
Ananı hürmet ile an.
Unutursan iflah olman.
Onu ihmal etme aman.*

*Her gün uğra yüzünü gör.
Hâlini, hatırını sor.
Haykırışını hayra yor.
Saygı göster, hiç bakma hor.*

Program, annelere birer gül takdimi ve sunulan dondurma ikramın alınması ile noktalandı.

Dr. İbrahim Ateş, programa katılan en yaşlı anne Naziye Uğurlu'ya gül takdim ederken.